

MENU

New Wave & Post-Punk Reviews

Category: Party Day

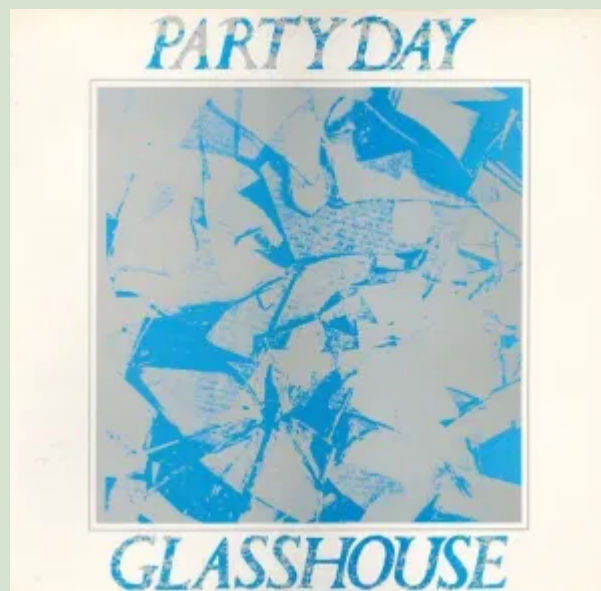
Party Day | Glasshouse

FEBRUARY 5, 2018

PAUL

LEAVE A COMMENT

Release year: 1985 Label: PartyDay Records Country: UK

Playback Source: Vinyl LP, PartyDay Records (FXLP 401), 1985, UK

Party Day, a band name that fits the bill here. Not that this is such a party record, on the contrary, but it is one big party to listen to. Not only is it a feast of recognition, because all influences are unmistakably audible, but it is also designed in such a way that it is like a warm bath for your ears. It is a cocktail in which the greats in the genre are tastefully brought together to form what has been called Party Day. I can't help but mention a few landmarks here and there.

'Rabbit Pie' immediately has something recognizable. I have to think strongly about The Sound, but that doesn't matter. After all, it sounds great. The singer has something fragile in his voice. I can imagine some would fall over the voice, but for me it's fine, it has something pure about it.

Het tweede nummer van de plaat, 'Firehorse', deed mij nog eens naar het jaartal van dit album kijken. 1985, hetzelfde jaar als The Head on the Door van The Cure. Ik hoor hier de riff van 'Push'. Niet dat dit nummer een kopie is van genoemd nummer, maar ik kan me zo voorstellen dat een onbewuste inspiratie hier een rol heeft gespeeld. Dit is tevens wat deze plaat gewoon ook lekker maakt, zoals ik ook al in mijn inleiding schreef.

'Carousel' zit vol vuur en overtuigingskracht. Deze band zet hier een heerlijke vette sound neer waarbij alles klopt. Deze gasten weten echt waar ze mee bezig zijn. Zeker ook de drummer speelt hierbij een belangrijke rol en de zanger gooit zijn hele ziel en zaligheid erin.

Onmiskkenbaar heeft Twenty Four Hours van Joy Division model gestaan voor het nummer 'Atoms', maar ik hoor ook de sound van Modern English' 'Mesh & Lace' terug. Alles bij elkaar daardoor een nummer met een lekkere drive.

Gitaarfeedback, drums en een vette bas klinken als een opstartende motor die het nummer 'Boredom' in gang zet. Opzweepende en bezwerende klanken om je op mee te laten voeren. De eentonige klaagzang maakt het af.

'Grace' heeft de zalige opbouw waar we allemaal van dromen bij een post-punk nummer. Een beetje als A Forest, maar dan anders. Ik kan het keer op keer horen op hard volume. Het is een klassieker, maar dan zonder de bekendheid daarvan.

Anger and frustration are expressed in 'Row the Boat Ashore'. Energetic and convincing. I do not understand why this album has not become better known and this band has never progressed further than two self-released albums. Presumably they were if this record had been released in 1981.

The last song 'Athena' also sounds incredibly cool. The wonderful rhythmic structure makes me spring up like a young God and bounce across the room as if time has stood still for 30 years. This easily ranks among the better post-punk.

As far as I am concerned, this album is one that you should not miss as a fan of the genre.

Listen signature song: [Grace](#)

Trying to get this fully translated

Posted in Party Day

Tagged 1985 , Sheffield (UK)